

Küçük Su Samurunun Doğum Günü

Jane MEADOW

Küçük Su Samurunun Doğum Günü

Jane MEADOW

Doğum günü sabahı, su samuru Olive burnunu yuvasından dışarı çıkardı. Güneş nehirde pırıl pırıl parlıyordu ve su daha da mavi görünüyordu. Bıyıklarını kıpırdattı ve kalın, sivri kuyruğunu gerdi. Bugün onun özel günüydü! Acaba başka biri de hatırlamış mıydı? Krem rengi karnı heyecanla titredi ve çamurlu kıyıdan kayarak serin, hızlı akan suya daldı.

Nehir kıyısında, yalıçapkını Pip minik kırmızı atkısı dalgalanarak hızla geçti. "Günaydın, Olive!" diye cıvıladı Pip, çok meşgul görünmeye çalışarak. Kunduz Bramble bir yaprak yığınının yanında mırıldanıyor, yassı kuyruğunun arkasında bir şey saklıyordu. Kurbağa Fern kıkırdayıp sıçrayarak uzaklaştı. Olive kocaman koyu gözlerini kırıştırdı. Bugün herkes çok tuhaf davranıyordu.

Olive yavaşça daireler çizerek kürek çekti, biraz şaşkıındı. Arkadaşları neden fısıldaşıp duruyordu? Bramble neden yaprakları kenevir kemerinin kesesinde saklıyordu? Sırtüstü yüzdü ve bulutların süzölüşünü izledi. Belki de sonunda doğum gününü unutmuşlardı. Bıyıklarının arasından küçük bir iç çekiş kaçtı ve sazlıklara doğru kürek çekti.

Tam o sırada Olive'in burnunun önünden parlak turuncu bir yaprak geçti. Sonra sarı bir tane, kırmızı bir tane ve mor bir tane! Her yaprak minik meyveler ve çiçek yapraklarıyla süslenmişti. Olive şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Bu da ne?" diye ciyaktadı. Daha fazla yaprak nehirden aşağı süzülerek geldi, akıntıda usulca dönerek sanki sadece onun için renkli bir yüzen geçit töreni gibiydi.

Pip suyun üzerinde alçaktan süzüldü, uzun gagası parlıyordu. "Doğum günün kutlu olsun, Olive!" diye seslendi. "Bramble her bir yaprağı süsledi, ben de onları senin için nehirden aşağı gönderdim!" Bramble kıydan el salladı, kocaman ön dişleri utangaç bir gülümsemeyle görünüyordu. Olive'in kalbi güneş ışığı kadar ısındı. Suda dönerek her süzülen yaprağı yakalamaya çalıştı.

Fern pürüzsüz bir taşın üstüne zıpladı. "Bekle, dahası var!" diye güldü benekli kurbağa. "Senin için bir oyun yaptık. Büyük viraja kadar yarışalım!" Fern mavi kurdeleleri dalgalanarak zıpladı. Olive peşinden fırladı, ince ve çevikti. Pip tepelerinde uçarak yüksek sesle tezahürat yapıyordu. Bramble kıyı boyunca ağır ağır yürüdü, yassı kuyruğu her adımda mutlulukla yere vuruyordu.

Elbette büyük viraja ilk önce Olive ulaştı, çünkü su samurları suda harika derecede hızlıdır. "Sen kazandın!" diye kıkırdadı Fern, uzun arka bacaklarıyla su sıçratarak. Herkes birlikte güldü ve soluklandı. Olive'in kahverengi tüyleri damlıyor ve parlıyordu. Kendini koca nehirdeki en şanslı su samuru gibi hissetti. Güneş hâlâ yükseliyordu ve gün daha yeni başlıyordu.

Sırada Fern'in su sıçratma oyunu vardı. Herkes suyu yükseğe sıçratacak ve mutlu bir kelime bağıracaktı. "Şıp! Doğum günü! Şıp! Neşe!" diye bağıldılar. Bramble geniş patileriyle su sıçrattı, kocaman bir vınlama sesi çıktı. Pip serpentinin hemen üstünde kanat çırparak damlacıklardan kaçıyordu. Olive o kadar çok güldü ki bıyıkları kıpırdadı. Su her yere uçtu, sabah ışığında minik elmaslar gibi parıldadı.

Sıçratmadan sonra Bramble dallardan ve yapraklardan yaptığı bir sal çıkardı. Küçüktü ve sağlamdı, tam bir doğum günü ikramına uygundu. Üstünde minik sarı çiçekler sokulmuş, örülmüş sazlardan bir taç duruyordu. "Senin için," dedi Bramble yumuşak bir sesle. "Kendim yaptım." Olive'in kocaman koyu gözleri hayretle büyüdü.

Olive tacı usulca başına yerleřtirdi. Minik yuvarlak kulaklarının arasına tam oturdu. Pip, Olive'in bileđine taze bir saz bileklik bađladı ve iine sarı bir iek soktu. "Artık gerek bir nehir kraliesi gibi grnyorsun!" dedi Pip. Olive salın stnde dnd, kalın sivri kuyruđu salınarak. Btn arkadařları tezahrat yaptı ve nehir de onlarla birlikte cořuyor gibiydi.

Olive salın üstüne oturdu ve arkadaşlarına baktı. "Hatırladınız," diye fısıldadı. "Yaprak geçit törenlerini, yarışmayı ve su sıçratmayı sevdiğimi hatırladınız." Pip başını salladı. "Elbette hatırladık! Sen bizim arkadaşımızsın ve arkadaşlar seni neyin mutlu ettiğini hatırlar." Olive burnundan kuyruğunun ucuna kadar sıcak bir parıltının yayıldığını hissetti.

Fern yanına zıpladı. "Bu yüzden her şeyi gizlice planladık," dedi kurbağa. "Mutlu yüzünü görmek en güzel kısmı." Bramble başını salladı, küçük dost canlısı gözleri kısıldı. Olive, arkadaşlarının bütün sabah meşgul olmasının onu unuttukları için değil, onu önemsedikleri için olduğunu anladı. Kalbi bahar yağmurundan sonraki bir nehir gibi doldu.

Arkadaşlar salın üstünde birlikte yüzdüler ve süslenmiş yaprakların nehirden aşağı uzaklara sürüklenişini izlediler. Bazıları minik meyveler ve çiçek yaprakları taşıyarak kilometrelerce yol alacaktı. Olive her birine el sallayarak veda etti. "En harika doğum günü için teşekkür ederim," dedi yumuşak bir sesle. Güneş sırtında sıcacıktı ve su yumuşak şarkısını söylüyordu.

Akşam olunca arkadaşlar kıyıda toplandılar. Meyveleri paylaştılar ve günle ilgili hikâyeler anlattılar. Olive, Bramble'ın kocaman sıçrayışını hatırlayınca güldü. Pip hızlı parlak gözleri yarı kapalı, küçük bir şarkı söyledi. Fern aptalca bir dans yaptı. Sade ve tatlıydı ve Olive bunun bitmesini istemiyordu.

İyi geceler demeden önce Olive her bir arkadaşına baktı. "Sadece doğum günümü hatırlamadınız," dedi. "Beni hatırladınız." Pip kanadını atkısının etrafına doladı. Bramble kocaman dişli gülümsemesini gösterdi. Fern altın rengi gözleri parlayarak başını salladı. Olive bıyıklarından kuyruğuna kadar sevildiğini hissetti; sıcak, güvende ve gerçekten özeldi.

O gece Olive minik sarı çiçekli saz tacını hâlâ takmış halde sıcacık yuvasında kıvrıldı. Dışarıda nehir ay ışığında fısıldıyordu. Yüzen yaprak geçit törenini, yarışı, su sıçratmayı ve tatlı hediyeleri düşündü. Düşünceli davranışların, doğum günü kutlamanın en güzel yolu olduğuna karar verdi. Kocaman koyu gözlerini kapattı ve gülümsedi.